

ærede Medlem mener, at disse Stillinger skulde have været opslaaet, maa jeg sige, at jeg kender ikke noget til nogen Bestemmelse i den Henseende eller til nogen Aftale denne Sag vedrørende.

Saa har det ærede Medlem Hr. Povlsen rettet en Henvendelse til mig angaaende Præsteløftet, hvorom det ærede Medlem har dannet sig en noget mærkelig Teori. Det ærede Medlem mener nemlig, at efter Loven af 20. Juni d. A. er Præsteløftet blevet sat paa en anden Plads end hidtil. Det ærede Medlem mener, at ved Lovens Bestemmelse om, at de dansk-amerikansk uddannede Præster, altsaa ordinerede Mænd, der har udført Præstegerning, for at blive Sognepræster eller Præster indenfor Folkekirken maa aflægge Præsteløfte, er Præsteløftets Ordlyd indskærpet paa en hidtil ukendt Maade, og det ærede Medlem hentedede Støtte for sin Opfattelse fra to meget forskellige Sider. Det ærede Medlem henviste til, at tidligere Valgmenighedspræst Brücker i Aagaard nærer samme Opfattelse som det ærede Medlem, og at dette har ført til, at Pastor Brücker har udmeldt sig af Folkekirken og nu virker som Fripræst, og det ærede Medlem sagde, at det var, fordi — og det er jo ogsaa en bekendt Sag — Pastor Brücker har den Opfattelse, at Præsteløftets Ordlyd er indskærpet ved de nye Kirkelove.

Endelig nævnte det ærede Medlem, for Resten til min Forundring, at han ogsaa maatte slaa det fast ved Hjælp af „Kristeligt Dagblad“'s Udtalelser om denne Sag — jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at det ærede Medlem vilde gaa til den Kilde for at faa et Argument frem, der kunde passe med det, det ærede Medlem mener —, idet „Kristeligt Dagblad“ skulde havde skrevet, at Indskærpingen af Løftet ved Lov af 20. Juni d. A. var ikke til at tage fejl af. Jeg nærer nu ikke den samme Opfattelse som det ærede Medlem, og jeg synes, at det ærede Medlem maa begrunde noget bedre, at der virkelig er sket en Forandring i saa Henseende. Jeg tror, jeg tør udtale, at der under Forhandlingerne her i Rigsdagen ikke har været talt om den Sag fra Kirkeministerens Side, og jeg tror heller ikke, den daværende Kirkeminister lige saa lidt som nu jeg har den Opfattelse, at Loven af 20. Juni om Adgang til Præstembeder betyder noget som helst i den Retning. En helt anden Sag er det, at jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at præsteviede Mænd fra den dansk-amerikanske Kirke, Mænd, der i en Aarrække har gjort Tjeneste som Præst, jeg kan godt kalde

det i den danske Dattermenighed i Amerika, ikke skulde have nødtigt at aflægge Præsteløftet for at blive Præster i Folkekirken; jeg kan godt indrømme det ærede Medlem, at jeg har den Opfattelse, at man kunde have forholdt sig overfor dem, som man forholdt sig overfor de sønderjydske Friemenighedspræster, af hvilke man ikke forlangte Præsteløfte, for at de kunde gaa ind som Sognepræster. Men jeg er ganske klar over, at Tanken med denne Bestemmelse, at de dansk-amerikanske Præster skulde aflægge dette Løfte, har aldrig været den at skærpe dette Løfte saaledes, at dets Ordlyd nu skulde efterkommes strengere og nøjere end tidligere, men man har sagt som saa, at saa længe vi har et Præsteløfte gældende for Præster i den danske Folkekirke, er det rimeligt, at alle Præster stilles ens. Der er jo ogsaa en Passus i dette Præsteløfte, hvori Præsten lover at være kollegial mod sine Embedsbrødre, og dette maa man jo ønske. Man kan nok sige, at i det Øjeblik, man fritog en stor Del af Præsterne for Præsteløftet, men krævede det af andre, skabte man to Slags Præster, saa et Hensyn af den Art kan vel tænkes taget.

Det er ikke første Gang, dette Spørgsmaal er paa Tale. Tværtimod, gennem lange Tider har der været Tale om en Ændring af Præstevielseritualet, og jeg skal minde om, at det kirkelige Udvalg i Begyndelsen af Aarhundredet beskæftigede sig meget indgaaende med denne Sag og fremkom med positive Forslag til Præstevielseritualets Ændring. Og i Fortsættelse heraf blev der, da jeg sidste Gang var Kirkeminister, ført en Række Forhandlinger, og jeg ser, at min Efterfølger, Hr. Keiser-Nielsen, ogsaa under sin Embedstid som Kirkeminister har indhentet omfattende Betænkninger fra Biskopperne denne Sag vedrørende. Jeg tror, Kirkeministeren den Gang fandt sig foranlediget dertil ved en Adresse, der i 1915 var blevet indsendt fra samtlige Valgmenigheder, og som netop angik dette Punkt. Derimod ser jeg ikke, at det ærede Medlem som Kirkeminister har befattet sig det allermindste med dette Spørgsmaal. Nu ved jeg nok, at det ærede Medlem vil svare hertil: Ja, men jeg var bundet af en Borgfred, saa jeg kunde ikke røre ved saadanne Spørgsmaal. — Og det er maaske muligt, at det ærede Medlem var saaledes stillet, det var nu for Resten ikke til at begynde med under det ærede Medlems Virksomhed som Kirkeminister, men det kom maaske siden. Men een Ting er dog sikker, at det ærede Medlem har ikke fundet dette